

GR 129

DWARS DOOR

BELGIE

Deel 2

Zondag 18 april 2021

- Wandeling : Van Lavaux-Sainte-Anne tot Daverdisse
- Afstand : 23 km
- Duur : 5 uur

Het dorp Lavaux-Sainte-Anne dateert uit de Merovingische periode. Lavaux-Sainte-Anne hing vroeger af van het prinsdom van Luik en de inwoners dragen de bijnaam 'Petias', wat

betekent 'kleine wilde peren'. De kapel Notre-Dame de Walcourt dateert van 1820 en kijkt neer op het gehuchtje Lesse.

We komen voorbij verschillende grote percelen met zonnepanelen. Blijkbaar zijn ze in Wallonië meer bezig met zonnepanelen dan in Vlaanderen. Maar in Wallonië hebben ze dan ook meer open ruimte dan in Vlaanderen.

We eten onze boterhammetjes op in de buurt van Wellin aan een bron die vroeger dienst deed als wasplaats. Ondertussen zitten we al in de provincie Luxemburg.

We komen terug aan een van de vele zijriviertjes van de Lesse.

De paardenbloem (ook wel pisbloem genoemd) kleurt in april hele weilanden geel. De stengel is altijd hol en heeft nooit bladeren. Bij kneuzing vloeit uit de plant een witte vloeistof, paardenbloemenmelk genoemd, welke bruine vlekken achter laat. Paardenbloemen zijn eetbaar. De jonge bladeren zijn minder bitter dan de volwassen bladeren. Deze jonge blaadjes worden verkocht als molsla. De kweek van de echte molsla is veel

arbeidsintensiever. Dit gebeurt door de in het voorjaar uit de overwinterde wortelen of uit ondergespitte planten uitgroeïende jonge bladscheutjes bedekt te houden zodat geen, of weinig, bladgroen ontstaat. Vroeger werd in molshopen naar deze 'gebleekte' paardenbloembladeren gezocht, vandaar de naam molsla. Door veredeling is een verbeterde, bladrijke molsla verkregen. Molsla wordt op diverse markten in Europa als malse voorjaarsgroente aangeboden. In Nederland en België is het niet ruim verkrijgbaar. De bloem is voor de zaadzetting eetbaar, daarna niet meer.

In Wellin passeren we ook nog een prachtige herenwoning uit 1734, het Maison Demblon, met een gevel die nog de voor de streek typisch rozige kalklaag heeft. Achter deze woning zie je nog de toren van de kerk die oorspronkelijk gewijd was aan Sint-Maarten. De kerk

dateert uit 1766 en onderscheidt zich door een krachtige vierkante toren. Het diende als toevluchtsoord voor de bevolking in tijden van oorlog. Binnenin vinden we 18e-eeuws meubilair en een romaanse doopvont uit het begin van de 13e eeuw, omsloten met vier koppen van koolstofhoudend kalksteen.

Woensdag 21 april 2021

- Wandeling : Van Daverdisse tot Framont
- Afstand : 25 km
- Duur : 6 uur

Deze ochtend vroeg opgestaan want we hebben een lange reis naar Daverdisse. Normaal is het 1 u 30' van Merchtem naar Daverdisse maar een everzwijn heeft roet in het eten gegooid. Ergens over de taalgrens op de E411 zijn er werken. Hier kan het verkeer maar over 1

rijstrook. Deze rijstrook is dan ook nog eens langs beide zijden afgesloten met betonblokken en dit over een afstand van 8 km. Een evenzwijn is er in geslaagd om op deze rijstrook terecht te komen. Gevolg; alle verkeer diende de snelheid van het everzwijn te volgen over een afstand van 8 km.

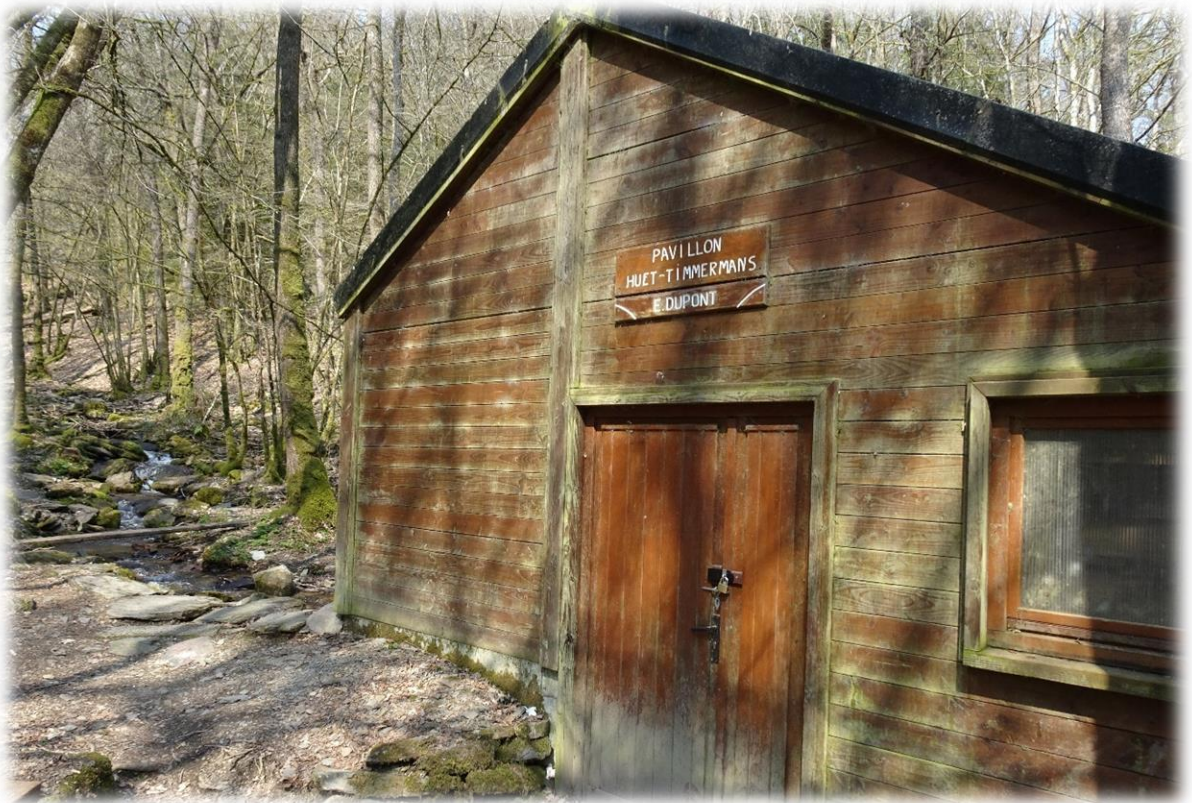

Na 3 uur bereiken we eindelijk Daverdisse en kunnen we beginnen aan onze wandeling.

Kilometers lang volgen we de vallei van de Lesse. Even voorbij deze hut eten we onze picknick langs de oevers van de Lesse.

Het weer is prachtig maar ondanks het prachtige weer zien we weinig of geen andere wandelaars.

We passeren enkele houten voetgangersbruggen maar we dienen geen enkele maal de Lesse over te steken.

Nu steken we een aardige Lessebrug over, de Pont de la Justice. De brug is 19de eeuws en verving toen mogelijk een oudere brug over de Lesse aangezien het om een zeer oude weg

gaat. De brug is vervaardigd uit leisteen. Hier nemen we afscheid van de Lesse, die de voorbije twee etappes zo vaak onze fraaie landschapsgezel was.

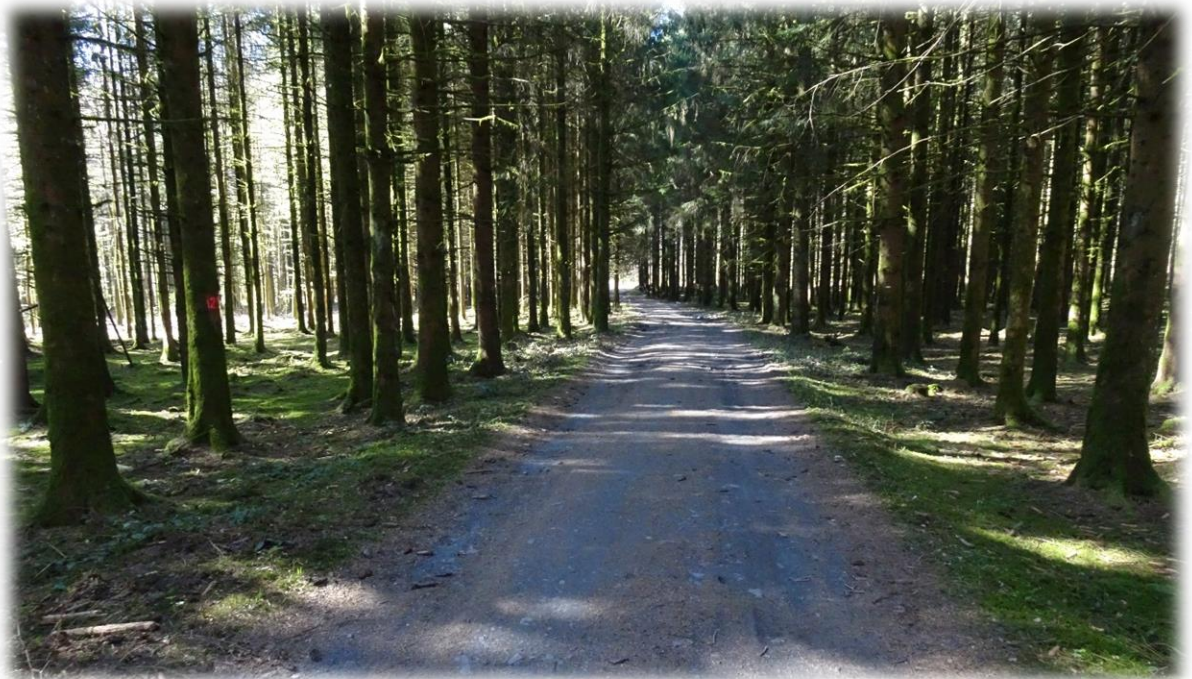
Op 22 en 23 augustus 1914 kwam het hier tot een rechtstreekse en erg harde confrontatie tussen de oprukkende Franse en Duitse legers, waarbij duizenden doden vielen. Zowel de Duitse als Franse soldaten liggen begraven op een oorlogskerkhof langs de weg tussen

Maissin en het dorp Lesse, op zowat 500 meter van het centrum van Maissin. Bijna 5000 soldaten verloren het leven. Het traject van GR 129 loopt de volgende kilometer door het gebied waar het hardst werd gevochten, op de velden tussen Maissin en het Bois de Haumont.

Donderdag 22 april 2021

- Wandeling : Van Framont tot Bertrix
- Afstand : 25 km
- Duur : 6 uur

Terug een prachtige mooiweerdag. Het gras staat al mooi groen en het vee staat al in de weide.

Vandaag passeren we maar liefst 38 kunstmatige vijvers van het bedrijf Piscivair die vooral elrits, een kleine karperachtige vis kweekt die later wordt uitgezet in rivieren, vijvers en

natuurgebieden. Bij gevaar past de elrit zijn kleuren aan door de kleur van de omgeving over te nemen. De elrit wordt in ruime mate als aasvis gekweekt in de Ardennen en komt daar ook van nature veel voor.

Het lichaam van de elrits is spoelvormig. De zijlijn is onvolledig en de vis heeft kleine schubben. De elrits wordt over het algemeen 7 tot 9 cm lang. De maximale lengte is 13 cm. De rug is olijfbruin, evenals de flanken en de vis heeft daar een gouden weerschijn. De buik

is witgeel. Op de zijden is een onregelmatig patroon van verticale strepen en stippen te zien. De mannetjes hebben een bijzonder kleurrijk paaikleed. De buik en de aanzet van de borstvinnen worden rood, op de kieuwdeksels verschijnt een lichte vlek. De keel wordt vaak zwart.

Het 'croix d'occis' herinnert ons aan Joseph Husson. Deze boer uit Auby-sur-Semois was in 1918 op de terugweg naar huis na een beestenverkoop op de markt van Bertrix. Hij werd hier 'laf vermoord' zoals het opschrift meldt, voor zijn geld.

De ruïnes van het "Château des Fées" van Morteihan dateren uit de tijd van de Romeinen. De archeologische vestingen die tijdens de opgravingen werden blootgelegd, wijzen uit dat deze plaats van de 3e-4e eeuw tot de 11e-12e eeuw bewoond werd. De ruïnes van de burcht liggen langs de weg Morteihan-Bertrix. Men gaat de vesting binnen langs een gang, een soort

voorportaal. Je moet er wel een korte klim voor over hebben. De dikke muren in terrasvorm stimuleren de verbeelding. In de middeleeuwen verrees hier een donjon, 18 m hoog en 13 m breed, die de zeer strategische site domineerde. De burcht is omringd door de beken Les Munos en Monceux.

Op ons pad ligt er een dood vogeltje. Ik denk dat het een botvink is. Het vogeltje heeft geen uitwendige verwondingen en is dus mogelijks een natuurlijke dood gestorven. Zijn zang is heftig, melodieus "tsitsitsitsitsitsi-tjoe-ie-ò". De zang is te horen van februari tot in

september. Het liedje duurt maximaal 5 seconden en wordt makkelijk 10 keer per minuut herhaald. In Vlaanderen wordt het liedje ook wel "suskwiet" genoemd (en de vink ook).

Na onze wandeling rijden we nog even tot Herbeumont waar we de ruïnes van een oude burcht kunnen bezoeken. Lange tijd bleef hij onneembaar en zijn rol bestond erin de wegen naar het Koninkrijk Frankrijk te controleren: die naar Sedan en een tweede naar Carignan.

Tot in de 16e eeuw beleefden de opeenvolgende heren er gelukkige momenten. Maar toen verscheen artillerie op het toneel en de burchten dienden zich aan te passen. Herbeumont ontsnapte daar niet aan. De burchtmuren werden aangepast om kanonnen te plaatsen en er kwamen nieuwe torens. Maar de burcht zou een papieren tijger blijken... Ondanks de

indrukwekkende versterkingen werd de burcht in 1657 ingenomen door het leger van Lodewijk XIV. En het lot van Herbeumont, net zoals dat van veel andere burchten, was bezegeld. De ruïnes van de vesting, gerestaureerd in 2009, laten heel goed zien hoe machtig de burcht ooit was. De omwalling biedt ook nog een prachtig panorama van de Semois.

Vrijdag 23 april 2021

- Wandeling : Van Bertrix tot Lacuisine
- Afstand : 26 km
- Duur : 7 uur

Het viaduct van Morépire wordt in de volksmond de Pont de La Blanche genoemd. 'La Blanche' verwijst hier niet naar een beek of riviertje dat door dit viaduct wordt overbrugd. 'La Blanche' was de naam of bijnaam van een blonde vrouw die op de plaats waar het viaduct nu ligt een cafeetje had en vooral mijnwerkers over de cafévloer kreeg. Dit viaduct maakt deel

uit van een van de spectaculairste en duurste spoorlijnen die in België ooit werden aangelegd. Dit is het beruchte tracé van spoorlijn 163a dat Bertrix met de Franse grens linkte ter hoogte van Muno. Het spoorviaduct werd oorspronkelijk gebouwd rond 1907 maar de nazi's vernielden het gedeeltelijk tijdens hun aftocht in 1944. Het huidige viaduct dateert dan ook uit 1946. Spoorlijn 163a werd aangelegd zonder één enkele overweg, vandaar dat de lijn nogal wat bruggen en tunnels heeft. Dit viaduct overspant de vallei van de beek Aise.

Het terrein waar het treintraject doorworstelde tussen Bertrix en Carignan (via Herbeumont, Sainte-Cécile en Muno) was helemaal niet geschikt voor de aanleg van een spoor: Dwars door de valleien van Vierre, Aise en Semois en door harde leisteenlagen werkten honderden arbeiders 14 jaren lang aan deze spoorweg van amper 27 km lengte. Met de bouw van lange

tunnels en viaducten leverden ze een huzarenstukje af. Deze treinverbinding was misschien wel de duurste uit de Belgische spoorgeschiedenis, er werd een fortuin aan gepend. En waarvoor? Spoorlijn 163A bleek van weinig economisch nut. Enkel de Duitse bezetter tijdens WO I en WO II trok er profijt uit door de spoorlijn te integreren in een internationale militaire verbinding tijdens de wereldoorlogen.

We bevinden ons nu in de vallei van de beek “de Aise”. Begin de 20ste eeuw waren er hier een twintigtal leisteengroeven in werking, waar enkele honderden arbeiders hun brood verdienden. Eerst werden steengangen geboord om daarna met springstof (zwart kruit) grote schollen of blokken uit de wanden in het hart van de “kamers” te halen. De stenen werden

dan met de hand en het houweel in stukken gehouwen en op de rug naar boven gedragen. Daarna werden ze in de werkplaatsen boven de grond in fijne platen van 3,5 tot 4 mm dik gekapt en in de gewenste vormen en formaten gesneden.

Het is aangenaam wandelweer vandaag en we zien dan ook geregeld andere wandelaars maar ook ruiters te paard.